

at afholde disse Udgifter paa forventet Tillægsbevilling, men naar Rigsdagen er samlet, er det naturligt, at den tager Stilling dertil og giver Bevillingen. Den højtærede Minister udtalte, at Forholdene kunde udvikle sig saaledes, at ikke hele Beløbet blev nødvendigt. Det er meget muligt, og det er at haabe; men det er jo heller ikke udelukket, at Situationen kan udvikle sig saaledes, at Bevillingen ikke vil slaa til, og jeg forudsætter da, at hvad der ydermere maatte behøves til de Foranstaltninger, hvis Nødvendighed vi alle erkender, vil den højtærede Minister faa bevilget, hvis Rigsdagen er til Stede, og ellers være berettiget til at afholde paa forventet Tillægsbevilling, for saa vidt Rigsdagen ikke skulde være til Stede. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Piper: Idet jeg paa mit Partis Vegne kan udtale, at vi fuldt ud slutter os til de Foranstaltninger, som er foretagne, anbefaler jeg hermed den Bevilling, der er nødvendig til Dækning af Udgifterne dertil.

Trier: Ogsaa jeg maa anbefale, at vi lægger i Regeringens Hænder de Midler, som den anser for nødvendige til at gaa Fremtiden — nærmere og fjernere — i Møde og derigennem skabe større Tryghedsfølelse overfor de Forhold, der kan indtræde. Jeg anbefaler altsaa Bevillingen paa det bedste.

Forsvarsministeren (P. Munch): I Anledning af den Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem, som først havde Ordet, vil jeg gerne sige, at ogsaa jeg mener, at Ministeren vilde have været berettiget til paa forventet Tillægsbevilling at afholde disse Udgifter, og en stor eller betydelig Del af dem er jo allerede afholdt. I det andet høje Ting rejstes imidlertid ved forrige Forhandling Ønske om, at Regeringen skulde søge finansiel Hjemmel, og ligesom det ærede Medlem finder ogsaa jeg, at naar Rigsdagen er samlet, er dette rigtigt. Men det er en Selvfølge, at hvis der skulde indtræde Forhold, som gjorde det nødvendigt at gaa ud over dette Beløb, før der var Mulighed for at indhente Rigsdagens Samtykke dertil, vilde jeg betragte mig som berettiget til paa forventet Tillægsbevilling at afholde de Beløb, som Regeringen maatte skønne fornødne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 33).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Indkaldelserne vil medføre, at rundt om i Landet Familier i kortere eller længere Tid er uden deres Forsørgere. Dette vil kunne medføre Trang, og det er rimeligt, at det offentlige under disse ekstraordinære Forhold træder til. Lovforslaget gaar ud paa, at saadan Understøttelse fra det offentlige ydes gennem Hjælpekasserne, der er den Organisation, som bedst kan skønne i hvert enkelt Tilfælde over, hvad der er fornødent. Det gaar endvidere ud fra, at Byrden bør ikke bæres af Kommunerne alene, men at Staten bør træde til. Det foreslaas, at Statskassen skal udrede $\frac{2}{3}$ af de Beløb, som Hjælpekassen yder. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget, som er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, til velvillig og hurtig Behandling i dette Ting.

Dalsgaard: Under de foreliggende Forhold kan jeg paa mit Partis Vegne udtale vor fulde Tilslutning til det Forslag, der nu er til Behandling. Vi finder Forslaget i enhver Henseende berettiget, de indkaldte Familieforsørgeres Familier bør ikke lide Nød, og jeg skal derfor anbefale Forslaget til hurtig Fremme i uændret Skikkelse.

Piper: Jeg kan ganske slutte mig til den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Ogsaa vort Parti vil med Glæde støtte det Lovforslag, som her er til Behandling.

Trier: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag som et naturligt og nødvendigt Tillæg til de Foranstaltninger, der i øvrigt træffes, et Tillæg, som Forholdene sikkert gør